

Ääni nuorille-podcast

Jakso 5: Onko meille tilaa kaupungeissa?

Kesto: 00:39:44

[äänite alkaa]

[musiikkia]

Haastattelija 1: Kuka sanoo, ettei nuoria kiinnosta? Miltä kuulostaa, kun nuoret valitsevat itse, mistä puhutaan ja miten? Millaisia ratkaisuja haavoittuvassa asemassa olevilla nuorilla on yhteiskunnan ongelmiin? Oletko sinä valmis kuulemaan ne? Minun nimeni on Valentina ja olen studiolla varmistamassa turvallisemman tilan periaatteiden toteutumisen sekä autan keskustelijoita keskustelun etenemisessä. Nyt annetaan ääni nuorille. Tervetuloa kuuntelemaan nuorten ratkasuja kaupunkiympäristöön liittyen. Mul on täällä keskustelussa mukana Kristiina, ja oot tuonu mukaas kans Hetan. Haluisitteks te vähän esitellä itteenne ja kertoa, et mikä tässä aiheessa puhututtaa?

Puhuja 1: Eli mä oon Kristiina. Mä oon opiskelija. Mä opiskelen valtiotieteitä Helsingin yliopistossa. Ja ehkä tähän keskusteluun liittyen niin mä oon tämmönen todella kaupunkinuori. Mä oon koko ikäni kasvanu ja asunu Helsingissä ja vielä tosi tämmösessä keskustaympäristössä, niin tää on ollu aika haastava ympäristö kasvaa silleen nuorena, ni sen takia tää keskustelun aihe on mun mielest mulle tärkeä ja kiinnostava.

Haastattelija 1: Mites Heta?

Puhuja 2: Joo moi eli mä oon Heta, ja mä opiskelen kans Helsingin yliopistossa. Mä opiskelen maantiedettä ja erityisesti oon kiinnostunu kaupunkimaantieteen teemoista ja vähän tällasest käytännönläheisemmästä yhdyskuntasuunnittelusta. Eli ihan jo opintojen kautta oon tosi kiinnostunu kaupunkitilasta ja sen kokemisesta.

Haastattelija 1: Mielenkiintosta päästä kuulemaan teidän ajatuksia tästä. Voitas lähtee liikkeelle semmosesta kysymyksestä, et ku te ootte ollu nuorempia, ja ehkä vielä nytkin, niin missä te ootte kavereiden kanssa viettäny aikaa kaupungilla.

Puhuja 2: No mä voin vaik alkuun. Mä oon siis ite kotosin Joensuusta, et en oo Helsingissä koko elämäni asunu, et lukioikäsenä muuttanu tänne. Et ehkä just siihen lukioikään

liitty vahvasti se kaikki harrastemainen toiminta niinku osana sitä koulua, ja sitten tuli vietetty tosi paljon aikaa kahviloissa ja ehkä sit ihmisten kotona. Et en ehkä löytäny silloin sellasia yleisiä nuorten hengailutiloja, et sit ne oli tämmösii niinku kaupallisia tiloja useimmiten, just niin ku kahvilat.

Haastattelija 1: Mites sitten vielä ennen sitä lukioo niin muistatko mitä te siellä Joensuussa teitte?

Puhuja 2: Joo. No silloin peruskouluikäsenä Joensuussa, no, mä olin aika semmonen kova harrastamaan, et mulla oli viulunsoittoa ja tanssia ja teatterii ja muuta, ni aika pitkälle se vapaa-aika meni näissä harrastuksissa. Ja sitten paljon aikaa vietetty leikkipuistoissa ja just kavereiden kotona, pihoilla.

Haastattelija 1: Mites Kristiinalla?

Puhuja 1: No mä muistan, että ala- ja yläasteella, mä olin siis ihan Kruununhaassa koulussa Kaisaniemessä, niin me hengattiin Tuomiokirkon portailla tosi paljon ja sitten tietenkin ostoskeskuksissa, että Kluuvin Mäkki oli meille semmonen paikka. Muutamat ehkä kahvilat. Ja, joo, et meillä oli ehkä sit se hankalaa, että ku asuttiin kaikki keskustassa, niin asunnot on monella aika pieniä, ja meillä ei ehkä ollu niin paljon sellasta tilaa olla kavereitten luona. Et toki joittenkin, joilla oli sit silleen, et pysty tulee paljon kavereita kylään, mutta kyllä mä muistan, et se oli vähän sellasta hakemista aina. Ja sitten vähän myöhemmin vanhempana lukiossa tälleen siirryttiin sitten enemmän semmosiin puistoihin, ni etittiin niin ku Koffin puistosta ja Torkkelinmäestä, tämmösilt alueilta niitä tiloja, että missä vois olla.

Haastattelija 1: Muistelen myös omaa nuoruutta, niin tulee samanlaisia kokemuksia ollu meilläkin. Mut sit muistan myös monia metsäkokemuksia. Että oon ite vähän tuolta lähiöstä kotosin, niin siellä mentiin sitten metsään. Et välttämättä ostareilla ei sitten viihdytty, niin lähettiin vähän jonnekin kauemmas, missä ei sitten tultu meitä häiriköimään. Onks teillä millasia kokemuksia siitä, et miten teihin on reagoitu, kun te ootte viettäny aikaa julkisilla paikoilla kavereiden kanssa?

Puhuja 1: No mul tuli ainakin siis sellanen muisto, et totta kai se Tuomiokirkko oli semmonen, me siel istuskeltiin kaikki päivät päivisin ja iltasin, että aika usein pidettiin melua siellä, ja meitä haluttiin siirtää sielt pois. Ja tavallaan totta kai mä ymmärrän sen, et se on kuitenkin tommonen niinku kulttuurinen rakennus ja uskonnollinen rakennus ja näin. Ja sitten muistan tosi selvästi kans sen, et me oltiin hengattu Koffin puistossa monia vuosia, siellä oli

paljon just eri kouluista eri alueilta jotenkin keräännuttiin sinne. Mä en oo ihan varma, et onks se enää niin, koska silloin sitten siihen reagoitiin niin, et sinne laitettiin sadettimet, ja se sitten hääs kaikki. Et ne sadettimet alko joskus illalla sitä vettä ruiskuttamaan ja se oli aika tehokas tapa häättää kaikki nuoret pois sieltä. Että ei me sen jälkeen oikein enää hengattu ja koitettiin ehkä ettii vaihtoehtosii paikkoja, koska tiettyyn kellonaikaan tuntu, et siel ei nyt enää saa olla.

Puhuja 2: Toi kuulostaa aika semmoselt suoralta viestiltä. Ette ole tervetulleita. Aika hurja ajatus, tai niinku todellisuus. Vitsi, mul ei tuu suoraan ehkä henkilökohtasii kokemuksi sellasista, että pitäis lähtee. Et noi puistot oli kyl hyvä nosto, et mä en tajunnu mainitakaan, et miten iso osa se oli vaik just lukioikäsenä sitä vapaa-aikaa erilaiset puistoympäristöt. Niin kyl jonkun verran jotain varsinkin viikonloppuiltoja, et sit jos paljon jotain lukioikäsi nuorii kokoontuu, niin kyl se sitten, jos vaik oli poliisi läsnä, ni kyl se sit tarkotti sitä, että sieltä lähdetään aika nopeesti. Et joko sit ihan ite tai sitten pakotettuna. Mut ehkä se oli enemmän myös semmosta, et varsinkin jos alaikäsenä silleen joi vaik alkoholi tai jotain, ni sitten oli myös se henkilökohtanen pelko siitä, että tulee jotain hirveit seuraamuksia siitä. Et ehkä se oli niinku semmonen uhan tuntu enemmän ku semmonen niinku fyysinen poistaminen niinku omassa kokemuksessa.

Puhuja 1: Ni, joo. Mä viel ehkä, jos mä saan jatkaa, sanoisin sit viel noist ostoskeskushengailuista tai siitä, et mehän istuttiin Mäkissä tosi paljon, ku ei jotenkin ollu muit paikkoja. Ja sehän oli sellasta, et yks osti yhen limun tai jonkun hampparin, ja sitten kymmenen ihmistä tuli istumaan siihen. Ni kyl mä muistan, et me saatiin siitä aina välillä sanomista, et hei, et kaikkien pitää ostaa tai tällasta. Mut jollakin tapaa sitten ehkä ainakin siel Mäkissä ja jossain tietys kahvilas ne tottu siihen, et no me tullaan joka tapaukses sinne joka päivä ja ollaan siellä pitkään. Et ehkä ne luovutti kans silleen, et kuhan ei nyt häirinny muita asiakkaita. Mut eihän se oo kivaa, koska sit siin on aina se seuraava steppi silleen, no mitä nytten tai et missä me nyt sitten voidaan olla yhdessä, ja sit ei oikein oo sitä tilaa. Ja, niin, joo.

Puhuja 2: Niin et siihen ehk liittyy aina sellast epävarmuuttakin. Et vaik ehkä...

Puhuja 1: Nii.

Puhuja 2: ...voiskin olla, et saa olla ihan rauhassa, mut ei voi silleen olla varma siitä, ni sitten se varmasti kyl tuo aina lisästressiä siihen arkeen, että no hei nähään tuolla ja katotaan sitten, et mihin me voidaan asettuu ja voidaanko.

Haastattelija 1: Muistatteks te semmosia kokemuksia, missä teiät on just poistettu

paikalta tai on nähny poliiseja ympärillä ja on pitäny vaihtaa paikkaa? Niin mikä on ollu se, mitä siitä on seurannu? Mihin on lähdetty jatkamaan?

Puhuja 2: Mua ei oo ikin poistettu mistään, et mul ei oo sellasta henkilökohtast kokemusta, mut on just silleen, et on pitäny vaik mennä johonkin toiseen puistoon tai vähän silleen kauemmas. Et ehkä enemmän just silleen mun kavereilta kuullu, jotka on viel vähän nuorempana vaik alottanu just ehkä silleen jotain alkoholikokeiluja tai muita, ni sit on vahvemmin sellasii kokemuksi, et on vaik juostu jossain metsässä poliiseja karkuun tai tällasta. Et mä ite en oo sitä kokenu. Et ehkä se on enemmän ollu aika semmonen rauhallinen ja keskinäinen, et okei, no, nyt lähetään ja mennään kattoo, jos toi toinen puisto ois vapaana niin sanotusti.

Puhuja 1: Joo kyl mulla on tota kokemusta just, mitä sä kuvaillet, mut semmosist niinku aika joukkotapahtumista. Et mä muistan, et Hietsussa paljon nuoria hengaili, ja sitten yleensä ehkä ne poliisit tuli lähinnäkin sen takia, et siel oli sattunu jotain luultavasti. Et jotenkin siihen liittyy joku tappelu tai tån tyyppinen. Ja totta kai se, et halutaan jotenkin vähän rajottaa sitä nuorten alkoholijuontia ilman mitään valvontaa. Ja tietenkin paljon alaikäsiä ja näin. Ja mä mietin, et miltähän se tuntu. Et toi on tosi hyvä kysymys. Mä en ehkä ihan tarkkaan muista, mutta tuleehan siinä semmonen pieni paniikki, et apua, et mitä pitää tehdä. Tavallaan haluis lähtee pakoon tai pois, mut sit haluis myös vähän niinku vastustaa niitä poliiseja, et meil on kaikki oikeus olla täällä, että ei me tehdä mitään sellasta pahaa tai laitonta. Et mitä nyt ehkä jotain bissee vähän juodaan siinä, mutta toki sit ne laitetaan piiloon. Mut et se semmonen niinku yleinen halutaan vaan olla yhdessä ja hengailla. Ni vähän ristiriitasia fiiliksiä must tuntuu, et siit tuli, jos mä muistan oikein.

Haastattelija 1: Mä muistan ainakin ite, ku puhut tämmösistä joukkotapahtumista, et on iso kasa nuoria jossain Kaivarissa vappuna tai muuta vastaavaa, niin oon ite ollu nuorena selvinpäin ja pitäny kavereista huolta ja ehkä siinä huomannu sen, et ku ne poliisit tulee, kaikki lähtee nyt juoksee eri suuntiin ja leviää ympäri kaupunkia, ja sit ku tuleekin joku hätätilanne, niin on paljon vaikeempi saada sitä apua, ku sillen et jos ne poliisit vaan valvois nuoria siellä, missä nuoret on, ja on valmiina tarjoamaan apua, eikä oo semmonen uhka.

Puhuja ? : Toi on täysin totta.

Puhuja 2: Kyl mä just mietin tota, et se on ehkä se ilmapiiri, joka siihen on luotu. Et nimenomaan just toi, mitä sä sanoit, et se poliisi just, koska se nähdään uhkana, ni sit se

enemmän niinku hajottaa sitä tilannetta. Et ku jos ois semmonen tavallaan molemminpuolinen kunnioitus, luottamus, tällanen niinku ilmapiiri, ni sihän se ois aika paljon miellyttävämpää kaikille olla siinä tilassa, koska ei tuu semmosta oloo, et molemmat ei mahu siihen samaan aikaan ilman, et tulee konflikti.

[musiikkia]

Puhuja 1: Niinpä.

Haastattelija 1: Me on nyt puhuttu poliiseista, jotka poistaa paikalta, ja ehkä siihen liittyen myös vartijoista joissain tilanteissa, kun puhutaan ostoskeskuksista. Onks teillä muunlaista kokemusta siitä, et jos on julkisilla paikoilla, niin ihan ohikulkijat tai muut antaa jotain kommenttia tai sanoo, että ei teiän pitäis täällä olla?

Puhuja 1: Mä en ehkä muista, että ois ollu mitään kommentteja, mutta paljon sellasia väheksyviä katseita ja sellasta silmänpyörittelyä ehkä tai jotenkin tuomitsevia katseita. Et se on kyllä tullut koetuksi enemmänkin ku mikään semmonen suora sanallinen kommentti. Aika usein just selkeesti vanhemmilta ihmisiltä. Et jotenkin tuntuu, et on semmonen pieni gäppi, jos voi sanoo, sukupolvien välillä siinä kohtaa.

Puhuja 2: Samaa mieltä tosta, et ehkä just semmosta suoraa palautetta ei oo tullu, mut ehkä myös jotenkin semmosta... se myös vähän riippuu tosi paljon, et millä tavalla on vaikka tilois tai niinku erilaisissa tilanteissa. Että jos on vaik tosi isolla porukalla, ni sitten heti ollaan just vähän silleen varautuneita, että no ni, tuolta tulee tommonen nuorisoporukka, et onkohan niistä jotain harmia tai jotenkin. Tai ei tietenkään sano, mut ehkä myös oletuksena, että ne semmoset vinot katseet tarkoittaa sitä. Ja sit jos on pienemmällä porukalla jossain, ni sitten saa kyllä olla aika rauhassa. Et must tuntuu, et myös semmonen tietty nuorisomassa voi olla ehkä jotenkin vierastettu asia, joka on... nii, en tiä, mitä siitä pitäs ajatella.

Haastattelija 1: Joo. Itellekin tulee tästä, kun sanoit, että riippuu siitä, millä tavalla on siellä tilassa tai missä paikalla onkaan, niin tulee itelle muistoja siitä, kun oon skeitannut, ja skeittilautaa jos kantaa mukana, niin sillon saattaa tulla aika nopeestikin, et tänne ei oo asiaa, ja monilla paikoilla, et ei täällä saa skeitata, teidän pitää lähtee tästä jonnekin muualle. Ja toki siinä ymmärtää, et joissain paikoissa sitä ei voi tehdä, et jos sä oot tiellä, vaarannat muuta liikennettä, mutta usein se ei tunnu olevan semmonen asia, vaan enemmän sit liittyy johonkin muuhun.

Puhuja 2: Ja must tuntuu, et skeittaaminen silleen kaupunkinäkökulmasta aika kiinnostavakin teema, koska se yllättävän paljon tulee esille just semmosessa niinku just tilan haltuunotossa ja sit siihen vastakkainasettelus liittyy aika paljon just tommosii ehkä asenteita. Ja jotenkin myös semmoses kaupunkiarkkitehtuurissa, et miten vaik silleen skeittaamiselle ehkä suotuisia alueita on silleen estetty käyttämästä jollain piikeillä tai jotain, vaikka se suoranaisesti ei vaik olis mikään semmonen kohta, missä on jotain liikenteen vaarantamista, et ei vaan haluta sitä kaupunkikuvaa, että siellä voisi vaikka skeitata. Ni se on ihan kiinnostava pohtii, et mihin se sit lopulta perustuu. Et onks se oikeesti perusteltu millään vaikka meluhaitalla, vai onks se vaan se, et ei haluta tukea sellasta toimintaa, joka ois nuorille vaik tärkeitä.

Haastattelija 1: Nii, ja puhutaan kans harrastusmahdollisuudesta. Et...

Puhuja 2: Nii.

Haastattelija 1: ...monille nuorille se on se harrastus ja se on myös aika saavutettava harrastus. Et siihen ei tarvii muuta ku ehkä sen skeittilaudan ja kaupungin, jossa voisi skeitata. Toki talvella sitten eri asia, mutta kesäisin niin on aika semmonen helppo tapa harrastaa nuorille.

Puhuja 2: Kyllä. Ja kyllähän se ois kivaa, et ois kannustava ilmapiiri ja ympäristö siihen, koska tuntuu, et varsinkin harrastusmahdollisuudet ehkä täällä Helsingissä erityisesti ni alkaa olee silleen eriarvottavia tai että niinku koska monet asiat on niin kalliita vaikka, et ne ei oo saavutettavia kaikille, ni sit se laittaa myös nuoret silleen epätasa-arvoiseen asemaan, et kel on se tila harrastaa ja viettää aikaa, ja kellä ei oo mahdollisuutta siihen.

Puhuja 1: Täysin samaa mieltä.

Haastattelija 1: Tuleeko teille tähän harrastamiseen liittyen ajatuksia, et onko nuorille tarpeeks harrastusmahdollisuuksia ehkä kaupungeissa tai muuallakin?

Puhuja 2: No niin ku sanottu, mulla on aika tämmönen vahva harratustausta, joka... no, oon tosiaan sieltä Joensuusta, et ehkä ihan voi verrata, ja myöskin silleen jonkun aikaa sitten, et en tiä, mitä kaikki harrastukset vaik nykyään maksaa tai muuta. Et on silleen kyl etuoikeutetussa asemassa ollu siinä mielessä, et on ollu mahollisuus harrastaa kaikenlaista koko ajan. Mut en mä esimerkiks vaik osais sanoo, et mistä mä löytäisin Helsingistä harrastusmahollisuuksia. Ja vaik nyt mä oon ite 24, et en mä silleen harrasta mitään sellasta harrastustoimintaa tai jossain muualla järjestettäis, enkä mä tiedä, et mistä mä sellasia löytäisin. Et ainakaan sillä lailla ei oo tullu mun saavutettaviin. Toki en oo hirveesti niitä myöskään ettiny.

Puhuja 1: Joo, pakko kyl sanoo, et jotenkin mul on semmonen olo, että harrastusmahdollisuuksia on, mutta niissä on aika paljon sit jonkinlaisia esteitä aina. Että hinta on ykkönen. Mä harrastan tanssia, ja se on mulle ollu aina semmonen pieni kipukohta, et mä en oo koskaan pystynyt harrastaa sitä niin paljon ku mä haluaisin, koska se on tosi kallis harrastus. Ja nuorempana mä en kyl todellakaan löytänyt kaikkia mahdollisuuksia, mihin mä oon nyt ehkä vanhempana törmännyt netissä. Mutta sit jotenkin oon kokenu, et no, et en mä nyt enää jotenkin tietänyt tapaa, tai sit en pääse, ne on jossain vähän kauempana, tai jotenkin niis on aina jotain esteitä, et ei sovi omaan aikatauluun tai just et ei oo lähellä. Ni joo, et mun mielestä kaupungissa on varmasti mahdollisuuksia, mut niihin on laitettu semmoset kynnykset, et ne on vaikeesti saavutettavissa nuorille.

Haastattelija 1: Tuleeks teille mieleen mitään tollasia mahdollisuuksia matalan kynnyksen tekemisestä, et vois vaan mennä ja ehkä hengailta tai vähän kokeilla jotain?

Puhuja 1: No mul tuli itse asiassa täs vähän mieleen, ku me juteltiin tosta kaupunkiympäristöstä, ni mä aloin ajattelee kans sitä, et se on muuttunu nytten viimeisten, en mä tiedä, viiden kaheksan vuoden aikana aika paljon. Et onhan meil tullu semmosia vaikkapa enemmän urheilupuistoja ja tiloja. Ja mul tulee mieleen Oodi, et Oodin edessä on mun mielestä järjestetty jotain tällasia zumbatyypisiä tunteja, mitkä kaikki ei ehkä oo maksuttomia, mutta mun tietääkseni on myös. Et siel näkee ihmisii tanssimassa, ni se on vaikuttanu sellaselt kivalta. Et toi on ensinnäkin, et sä näät sen, se on kiva, ja sit se voi ensinnäkin tuoda sen ajatuksen, et hei, oispa kiva harrastaa tollasta, se on avoimessa tilassa, ulkona, ja ehkä sit on helpompi vaan mennä sit mukaan ja seuraamaan. Ni tommonen on mun mielestä aika kiva esimerkki, semmonen avoin, ilmanen zumbatunti ulkona.

Puhuja 2: Joo, totta. Joo mulle ei tullu ehkä mitään just suoraa esimerkkiä mieleen, mut toi oli aika hyvä nosto, minkä sanoit. Ja varmaan tollasissakin mahdollistavana tekijänä on just osaltaan se, et ne on vaikkapa ulkona tai tollasessa vapaassa tilassa, koska tuntuu, et se tilojen puute on monesti aika iso ongelma siinä, et miksi on niin vaikeeta järjestää silleen saavutettavia mahdollisuuksia.

Haastattelija 1: Kuitenkin asutaan sitten Suomessa, ja nyt tässä tammikuu meneillään, ja kattelen vähän tästä ikkunasta ulos, niin ei kyllä ihan tekis mieli lähteä sinne Oodin eteen zumbaamaan nyt tällä kelillä. Et tosiaan jotain enemmänkin ois hyvä olla. Ja mietin itelleni semmosta tärkeätä harrastusta, mikä on biljardin pelaaminen, sitä on yleensä joutunu

lähtemään baareihin harrastamaan. Ja itse kun on sitten alkoholiongelman kanssa kamppaillu myös, niin se on ollu sit semmonen, et ei oo pystyny harrastamaan, jos ei halua sinne baariin lähtee. Ja samalla mulla on tosi lämpimiä muistoja nuoruudesta ja nuorisotalosta, jossa meillä oli bilispöytä, ja sitä pääs pelaamaan. Mutta sinnehän mulla ei oo enää asiaa, ku 18 vuotta on tullu täyteen. Tuleeks teillä ajatuksia tästä?

Puhuja 2: Toi on kyl ihan totta, et aika monet toiminnot oletetaan, et varsinkin nuorilla aikuisilla sijottuu vaik sinne baariin. Ja sit sekin voi olla aika ristiriitasta, et samaan aikaan jotenkin hirveesti paheksutaan sitä, mut samalla ei myöskään tarjota hirveesti vaihtoehtoja just silleen viettää aikaa tai just pelata bljardia tai osallistua johonkin visaan tai mitä se ikinä onkin. Et sekin kyl vähän ehkä vähentää sitä saavutettavuutta myös siinä hengailussa, koska baarit kuitenkin on myös tämmösiä kaupallisia tiloja, et oletetaan, että kun sä meet sinne, ni sit sä ostat jotain. Ja tietysti sitten, et jos menee isolla porukalla ja vaan yks ostaa, ni musta tuntuu, et samalla tavalla siel baarissa katotaan vinoon ku siel Mäkkärissä on vaikka katottu. Et toki ymmärtää, et se on niille liiketoimintaa, ni ehkä sen ei sit myöskään pitäis olla se ykköspaikka sille hengailulle itsessään.

Puhuja 1: Joo. Kyl mä koen, et semmoset nuoret aikuiset on jotenkin unohdettu aivan kokonaan. Et on paljon tiloja lapsille, ja on ajateltu lapsia ja sitten tietenkin jotenkin aikuisia, erityisesti ehkä vanhempia. Ja sit jotenkin et oletuksena on just se, että kaikilla on jotenkin se paikka löytyy sit semmosist paikoist, missä kulutetaan rahaa ja et kaikilla on sen verran vaikka rahaa voida toimia. Niin mä en osais sanoo, et mikä ois semmonen vaikka maksuton hengailupaikka nuorille aikuisille, jotka ei, talvella, joku sisätila vaikka, mihin vois mennä, jotka ei kuulu enää siihen, että just pääsis nuorisotaloihin tai ei oo opiskelija siellä opiskelijatoiminnassa, et yliopisto tai joku korkeekoulu tai muu tarjoais tiloja ja toimintaa. Et sit kyllä jää aika yksin asioitten kanssa, tai helposti varmasti yksinäisekskin, ja joutuu tekee aika ison työn, että löytää, jos on löydettävää.

Haastattelija 1: Ite tätä osioo jonkin verran tutkineena ja tästä paljon keskustelleena, niin oon kuullu muutamilta nuorilta, et joissain nuorisotaloissa saattaa olla, et kaks tuntia perjantaisin on K-18, et voi päästä, mut tääkin on vaan pari tuntia yhtenä päivänä viikosta. Tai sitten et tämmösiä tiloja on ollu, ei oo enää. Et ne on poistuneet. Näitä kokemuksia on muutama. Ja sitten on semmosia paikkoja, mihin voi mennä just viettämään aikaa, mut vaatii tän jonkun tietyn leiman tai statuksen. Tai sitten ne on nimenomaan päiväsaikaan sellasille

nuorille, joilla ei oo sitten töitä tai opintoja. Ja on totta kai tärkeitä, että heillä on joku paikka, jonne voi mennä, mutta mites sitten, jos et pysty tulemaan keskellä päivää viettämään aikaa, ni mitäs silloin pitäis tehdä?

Puhuja 2: Niinpä. Ja tuntuu myöskin, et usein nää tilat pyörii tosi vahvasti sitten, et jos ne ei oo niitä baareja tai tällasia hengailupaikkoja, niin ne on aina jonkun semmosen aktiviteetin ympärillä. Mikä on tietysti tosi kiva, et on aktiviteetteja, mut et jos haluis vaan hengailta jossain, ni must tuntuu, et se on heti vielä rajatumpaa. Et just niin ku sanoit tai sanoitte molemmat näistä nuorisotaloista, et nehän on niinku ihania tällasia hengailupaikkoja, mutta ne on sitten tietyille ihmisille ja kampuksien tilat opiskelijoille ja näin.

Haastattelija 1: Mites sitten semmonen omatoimisempi toiminta? Et nyt me on puhuttu harrastamisesta, mut mitä jos haluis ite järkätä jotain tai tehdä jotain kavereiden kanssa, ni onks teillä kokemuksia semmosesta?

Puhuja 2: No mul on kokemusta just ainejärjestötoiminnasta, joka tavallaan pyörii sen opiskelijayhteisön ympärillä, että siinäkin isona ongelmana yleensä on nää tilat, et mistä ne saa ja sellaseen hintaan, että pystyy opiskelijoille siellä järjestämään. Mut ehkä tälleen täysin yksityishenkilönä tai jotenkin tän koulumaailman, opiskelumaailman ulkopuolella en ehkä oo suoranaisesti järkäny mitään, et oisin joutunu tällasii asioit miettimään. Mut voin kuvitella, et se on varmasti vielä haastavampaa. Et ei oo niinku samoja semmosia vaihtoehtoja siinä.

Puhuja 1: Joo, ei oo kyllä mullakaan ehkä just kokemusta, ku tulee kans tuolta opiskelijamaailmasta. Mutta mulla on ollu haaveita järjestää vaikka jotain tapahtumia. Mun mielest kaupunkikulttuuris Suomes tai ainakin Helsingis ois tilaa enemmän just nuorille suunnatuille maksuttomille vaikka tapahtumille, mutta sitten niittenkin järjestämiseen usein vaaditaan joku taho taustalle, jonkunlainen järjestäytynyt ryhmä tai järjestöyhdistys. Ja jotenkin sitten tuntuu, et nekin voi olla aika raskaita prosesseja vaikka, jos haluis anoo rahotusta, tarvii jotain resursseja tekemään, toteuttamaan semmosta, ja niihin täytyy tehdä sitten hakemuksia. Ja sit, nii, et jotenkin on tuntunu kyllä, et jos haluis omatoimisesti ite lähtee toteuttaa jotain tollasta, ni se voi olla aika raskasta. Ja tossakin näkyi se lähtökohta, et no nyt mun pitää järjestää itse itselleni jotain tapahtumaa, et en mä nyt voi omatoimisesti vaan mennä jonnekin.

Puhuja 2: Niinpä, kyl mul on kans semmonen kuva, et se just se ehkä se virallinen puoli siitä, et hakee kaikenlaisia lupia ja muuta, ni voi olla just aika raskas. Ja ehkä sit jonkun verran myös ollu osana niinku osallistujana sellases kaupunkikulttuurissa, et käyny vaikka just

jossain bileissä tai muissa, joita on sitten järjestetty näitten lupien ulkopuolelta näitten prosessien helpottamiseksi ja ehkä semmosel asenteella, et helpompi saada myöhemmin anteeks ku lupa sitten siihen toimintaan, ni sit sielläkin on aina just se riski, et sit ne tullaan vaik lopettamaan kesken ne tapahtumat. Et sekin on mun mielest ihan mielenkiinnost kaupunkikulttuuriin, koska se nojaa just siihen, että se on täysin omaehtosta, mut sitten siin on ne riskit siihen, että sit niitä ei hyväksytäkään muiden toimesta, vaikka ne ei suoranaisesti ketään edes häiritsisi.

Puhuja 1: Joo. Pakko kommentoida, et toi on tosi hyvä pointti. Et en mä ees tajunnu ajatella, et kyllä mäkin oon ollu semmosissa bileissä, et jotkut vaan menee, vie omat musiikit ja järjestää semmosen yhteisen hengailun. Et mä oon jotenkin ehkä tottunu tämmöseen sääntökulttuuriin, mitä meil on, että ei tulis mulle mieleenkään. Ja just toki siinä sitten on se, että sitten se loppuu aikanaan ku joku tulee häätämään tai muistuttamaan, että onkos teillä luvat tähän.

[musiikkia]

Haastattelija 1: Onko teillä mielipiteitä sit siitä, et just ku jotkut näitä ohittaa tämmösiä byrokraattisia askeleita ja lähtee valtaamaan tiloja, jotka on muuten tyhjillään ja ehkä kaupungin omistuksessa, niin pitäskö tällasta mahdollistaa enemmän?

Puhuja 2: Must tuntuu, et tommonen talovaltauskulttuuri on itelle silleen suhteellisen jotenkin myyttistä. Tai tuntuu, et se ei oo kauheen ehkä niin yleistä nykyään, ku ehkä keskusteluissa voi olettaa, et se on joskus ollu. Et esimerkiks mun äiti on kertonu, et sillon ku hän on opiskellu, ni hän on ollu aika aktiivisesti mukana tällasessa, et on menty valtaamaan jotain Helsingin yliopiston rakennuksia, kun ei olla oltu samaa mieltä, tai, no, sit tietysti toisaalt myös tällasii niinku pois käytöstä olevii rakennuksia. Et mun mielestä se vois olla enemmänkin ehkä silleen käytössä oleva semmonen toimintamalli, koska miks ei ota hyötykäyttöön sitä tilaa. Mut ehkä se tietyl tapaa mahdollistaa myös sellasii, et mä oon ymmärtäny, et vaik Espoossa on tämmönen joku hylätty varastoalue, joka on otettu aika hyvin käyttöön tämmösenä niinku kaupunkitilana, jossa on erilaista pientä toimintaa ja ehkä joku skeittiparkkimahdollisuus tai tällasta. Mut nyt se on vaik kaavotettu Espoon kaupungin puolesta, et siihen tulee asuintaloja, koska se on lähellä juna-asemaa ja se on sinänsä kallista maata ja näin. Niin ehkä sekin on myös

tavallaan tosi harmi, että sit se on myös aina niin väliaikasta. Et sit jos ehtii rakentaa jonkun ihanan elävän kaupunkiympäristön jonnekin, niin sitten se ei voi pysyä siinä, koska se ei myöskään oo tavallaan kaupungin silmissä niin sen mukasta, mitä sen pitäis olla.

Haastattelija 1: Tässä nähään tämmönen, mikä toistuu aina välillä, et nää Keran hallit, mihin viittaat tässä, niin oon ite asunu siellä niiden lähellä, ja siis nehän on ollu koko mun elämän ajan eli reilu parikymmentä vuotta niin täysin käyttökelvottomia ja sinne niinku vaarallista mennä sisäänkään. Ja sinne ei todellakaan saanut mennä sisään, vaan sut sieltä kyllä tultais poistamaan, jos ois sinne lähteny silloin menemään. Ja nyt, ku on sitten kaupunkilaiset ottanu tän tilan haltuun ja se on vihdoin kymmenien vuosien jälkeen taas käytössä, niin kaupunki tulee ja päättää, että tämä puretaan.

Puhuja 2: Se on aika ehkä kuvastaa just sitä lopputulemaa siitä, et mikä sen kaupunkitilan muodostaa, niin tavallaan siellä taustalla on aina ne poliittiset päätökset ja ne semmoset koneistot, ja sit siin välissä on jotkut kiinteistöyhtiöt, ja sitten tavallaan sen jälkeen tulee ne ihmiset ja käyttäjät. Et miten se ei aina mee ihan yks yhteen, et mitä halutaan niitten ihmisten ja käyttäjien puolesta. Koska se, niin, tommonen vapaamuotonen käyttö ei sitten tuo sitä tiettyä vaik taloudellista voittoa, mikä tavotellaan, tai semmosta tehokkuusmaksimointia tollasella hyvällä aseman ympärysalueella tai muuta. Et se on aika sääli. Ja en mä tiä miten siihen vois vaikka kaupunkien puolesta niinku... ehkä just jollain kaavotustasolla sitten yrittää entistä enemmän tuoda sitä näkökulmaa, et se ei voi olla kaupungin ykkösarvo se talousnäkökulma.

Haastattelija 1: Joo ja varsinkin nyt jos käytän nyt tätä Keran halleja esimerkkeinä, mutta oon lukenu paikoista, jossa samalla tavalla on toimittu. Et se tila on tosiaan ollu kymmeniä kymmeniä vuosia tyhjänä, eikä sille oo kaupunki mitään tehny, eikä kaupunki oo siitä mitään tuloja saanu, ja sitten kun siitä alkaa iloa olla jollakin muulle, niin se viedään pois.

Puhuja 1: Niin. Siis mun mielest toi on toistuva ilmiö, tota tapahtuu tosi paljon, ja must tuntuu, et sitä on tapahtunu kymmeniä vuosia. Et meidän vanhemmilla ja varmaan niittenkin vanhemmilla ehkä tiettyyn pisteeseen asti. Mutta mä kysyisin kans, et miten me saadaan kaupunki, kaupungin päättäjät jotenki kääntymään siihen, et oikeesti pystyis kuuntelee kaupunkilaisia enemmän. Ja sitten mun mielest semmonen sana ku joustavuus siihen kaupungin toimintaan ois tosi tärkeä. Et jotenkin tuntuu, et moni asia siihen kaupunkilaisten kuunteluun kaatuu sen takia, että just kaikkee, mitä sä kuvasit, että on suunniteltu jo jotain ja sitten siinä on

erilaisia tahoja ja toimijoita mukana, ni sit jotenkin, et niit ei voi enää muuttaa. Et miten siihen sais sitä joustavuutta. Et kyllä kaupunki on kaupunkilaisia varten, ei jotenkin ehkä yrityksiä, vaikka nekin kuuluu tietenkin kaupunkiin, mut ensisijaisesti kaupunkilaisille.

Puhuja 2: Joo, kyl mä oon ihan samaa mieltä. Ja toi on kyl semmonen asia, mitä mä oon paljon myös miettiny toki osana opintoja mut ihan näin niinku myös itse nuorena ja kaupunkilaisena. Et miten vaik just se osallistuminen vaik tällaseen niinku kaupungin rakentamiseen ja ehkä johonkin kaavotusprosesseihin, et miten se vois helpottaa. Koska tuntuu nyt, että se tavallaan on paperilla, et on aina mahdollisuus vaikuttaa ja osallistuu ja kommentoida, mut jos mä en vaik opiskelis tätä alaa, ni en mä tietäis, et mihin mä voin vaikuttaa, miten ja millon ja mitä on tulossa ja mistä mä voisin siit saada tietää. Et se on kyl aika jotenkin peitossa sellasesta niinku arkielämässä. Et vaikka se vaikuttaiskin sun ympäristöön, ni sä et vaikka välttämättä tiedä siitä. Toki sitten mitä media nyt sit sattuu kirjottamaan, ni voi sieltä saada niit nostoja, mutta eihän ne niinku sitä sen aktiivisemmin seuraa ne niinku, tai jotenkin ei sen pitäs olla median varassa, et sä tiedät, et mitä sun lähiympäristössä tullaan muuttamaan.

Puhuja 1: Toi on täysin totta, koska mullekin silleen just vaikka kaupunkisuunnittelu ja tämmöset kaavotukset ja tämmöset on ollu tosi vieraita sanoja, tai on edelleenkin. Ja et ite on kuitenkin jollakin tapaa halunnu aina vaikuttaa ja toimii eriarvosuuden poistamiseksi, mut harva se kerta kun jotenkin tulis esiin, et kaupunkisuunnittelu on tärkeä jotenkin väylä siihen, ja onhan se, mut mun kokemuksen mukaan siit puhutaan ihan liian vähän julkisesti ollenkaan saatika sitten nuorien keskuudessa.

Haastattelija 1: Miten teidän mielestä on, et kenen ehdoilla kaupunkeja rakennetaan?

Puhuja 2: No toi on kyllä hyvä kysymys, ja ehkä just vähän niin ku äsken kuvailin sitä rakennetta, jonka mä nään, että se koostuu ehkä monista tasoista, et miten se kaupunki rakentuu. Et on just niit poliittisii päätöksii ja sit näit tämmösi liiketoimintaan perustuvia yrityksiä siinä välissä. Et sanotaanko, et mun ideaalikaupungissa se rakentuis niitten kaupunkilaisten ehdoilla ja vaik nää poliittiset päätökset perustuis silleen tämmösiin inhimillisiin tarpeisiin ensisijaisesti. Mut kyl jotenkin mitä nyt on vähän silleen seurannu vaik Helsingin kehitystä viime vuosina ja et mihin kaikkialle rakennetaan, ja totta kai tiivistämistä tarvitaan ja näin, ni kyl se tuntuu, et aika pitkälti sellasten taloudellisten tekijöiden ehdolla rakennetaan uutta. Ja toki sit tää on ihan eri keskustelu myös se, et mitä rakennetaan. Et onks ne niit pienii

vai mitä ikinä, mut kuitenkin tuntuu, et aika pitkälle se menee kuitenkin tällasten vaik isojen kiinteistöyritysten ehdoilla.

Puhuja 1: Mä en tiedä osaanks mä vastata tohon, että kenen ehdoilla kaupunkia rakennetaan. Että ois ihanaa, et mä voisin sanoo jotenkin, et mä tietäisin tai että kaupunkilaisten ehdoilla tai tälleen. Mutta tuntuu aika abstraktilta kysymykseltä. Kaupunki on kuitenkin niin iso, ja et jotenkin tämmösenä tavallisena kaupunkilaisena, joka nyt vaan asuu täällä, ni ei kyllä oikein välity minkäänlaista viestiä siitä, että kenen ehdoilla tässä nyt mennään. Kokemus on vahvasti se, et ei ainakaan mun ehdoilla.

Haastattelija 1: No ni, täs onkin päästy moneen aiheeseen yhen teeman sisällä. Ollu paljon keskustelua ja tätä vois jatkaa vielä pidempäänkin, mutta meillä alkaa studioaika käydä vähiin, ni voisin yhen kysymyksen vielä teiltä kysyä. Et miltä näyttäis teidän unelmien kaupungissa?

Puhuja 1: Mun on pakko sanoo, et mun unelmien kaupungissa ois aina kevät tai kesä. Et talvi on vähän haastava, silloin on pimeetä ja kadut on tyhjiä. Että silloin mun unelmakaupungissa ois varmaan enemmän sisätiloja. Mutta mun unelmakaupunki ois elävä. Mun unelmakaupungissa ois paljon yhteisöllistä toimintaa ja semmosta, joka näkyy kaikille. Mä haluisin elää semmoses kaupungis, missä asioit tehtäis enemmän kaikille avoimesti eikä suljetuissa tiloissa niin paljon. Mä haluisin elää kaupungissa, jossa on pidetty huolta myös luonnosta ja vihreydestä ja vehreydestä ja turvallisuudesta tietenkin. Siinä ois varmaan mun unelmakaupungin osat.

Puhuja 2: Joo, vau, kuulosti kyl aika ihanalta unelmakaupungilta. Et tosi paljon samoja teemoja itelläkin. Et just ehkä se vihreys ja tällaset hyvin suunnitellut ja toimivat puistot ja jopa tällaset metsät tois mulle, tai toki niitä on jo, mut se ois isona osana sitä mun unelmien kaupunkia. Ja just et on hyvät kävely- ja pyöräilymahdollisuudet. Ja sit et se ois just sellasta kaunista kaupunkia ja silleen mielekästä kulkea siellä. Niin mä koen, et se ois kyl mulle tosi tärkeetä, et ois se kaupungissa vaan eläminen ois siinä mieles mielekästä, että se ois rakentunu sen varaan.

Haastattelija 1: Joo, kuulostaa kyllä kaupungeilta, jossa itekin mielellään asuisi. Sinne kun vielä sais sen ilmasen tai ainakin vähän halvemman joukkoliikenteen ja taidetta ja penkkejä, joilla istua ja näin, niin ne varmasti kyllä teidänkin kaupungeista löytyis. Kiitos tosi paljon, kun ootte tullu meiän kanssa keskustelemaan tärkeästä aiheesta.

[musiikkia]

Puhuja 1: Kiitos.

Puhuja 2: Kiitos.

Haastattelija 1: Tule jatkamaan keskustelua meidän kanssa Instagramissa @ ääni
nuorille.

[musiikkia]

[äänite päättyy]